

EXPUNERE DE MOTIVE

Cerințele care reclamă prezenta modificarea a **Legii nr. 19 din 17 martie 2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, reies din starea de fapt actuală din România, unde numai până la această dată, 30 noiembrie 2005, din totalul cetățenilor care și-au depus cereri de pensionare în anul în curs, 70% au invocat pierderea sănătății (invaliditate) iar 23 % s-au pensionat anticipat, situație care ne duce cu gândul la posibilitate unei pensionări frauduloase.

Trebuie subliniat că, pensionările anticipate și pensionările pentru invaliditate, au condus la o vârstă medie reală de pensionare de aproximativ 52-53 de ani în anul 2003, alcătuită din media vârstelor medii reale de pensionare de 50-51 de ani la femei, și de 54 de ani la bărbați. În anul 2004 vârsta reală de pensionare a fost de 53,3 ani.

De asemenea, în luna august 2005, 1,67 milioane de pensionari, care reprezintă **40 % din totalul pensionarilor pentru limită de vârstă, aveau stagiul de cotizare incomplet.**

Foarte multe pensii, pentru persoane cu contribuție îndelungată, au fost extrem de reduse din cauza salariilor mici de la sfârșitul carierei pe fondul căderii economice din perioada 1989 -1999.

În timp ce pensionarii s-au înmulțit, numărul de salariați a scăzut dramatic după 1990 generând astfel o adevărată criză a finanțării fondurilor de pensii. În intervalul 1989 -1990 rata ocupării a scăzut constant de la 473 persoane / 1000 locuitori la 375 persoane / 1000 de locuitori.

Cu toate că în acest moment procesul de recalculare a pensiilor de dinainte de 2001 continuă, nu este îndeajuns pentru a mulțumi atât populația (prin reparațiile făcute pentru cei cu pensiile subevaluate prin vechea metodologie), cât și autoritățile care trebuie să facă față unor cheltuieli importante și progresive.

În prezent mai puțin de jumătate din populația activă este asigurată pentru pensii, adică 5 milioane din cele 10,5 milioane de contribuabili cât numără populația activă, fapt ce va genera mari probleme pe termen lung. Peste 25-35 de ani, cei care lucrează „la negru” sau nu lucrează de loc, vor atinge vârsta de pensionare fără să fie asigurați, împovărând sistemul de asistență socială.

Este bine știut că în România, un salariat trebuie să susțină financiar, peste unu și jumătate pensionari. Evident, că a trebuit să fie crescută limita vârstei de pensionare, pentru ca această povară să fie diminuată, îndeplinindu-se astfel și o cerință a integrării europene. Dar, **acest proces de creștere se face treptat, până în anul 2014 când vârsta de pensionare la femei va fi de 60 de ani, iar la bărbați de 65 de ani, în timp ce la nivelul Uniunii Europene este reglementată**

egalizarea vârstei de pensionare între femei și bărbați, la minimum 65 de ani pentru ambii, până în anul 2020.

Prezenta propunere legislativă introduce un concept nou: *pensia peste limita de vârstă*.

Într-o scurtă **definiție**, *pensia peste limita de vârstă* este acea pensie care se obține la o dată ulterioară pensiei *pentru limită de vârstă*, fără a se depăși vârsta de 65 de ani, atât de femei cât și de bărbați, și are **caracter facultativ**.

Acest tip de pensie, dă pe de o parte posibilitatea unor cetățeni, cu o condiție psihică și fizică foarte bună, ajunși la vârsta pensiei, să își continue activitatea în folosul societății, obținând în continuare un salariu, și nu o pensie, iar pe de altă parte ajută statul, care se confruntă așa cum am arătat mai sus cu apariția „pensiilor frauduloase”, diminuându-se astfel procentual, numărul de cetățeni ce aspiră la fondul de pensii (unii, având vârste foarte tinere).

În acest fel, domeniile din justiție, învățământ, etc., unde se poate observa în ultima vreme, că promovabilitatea la concursurile pentru ocuparea diferitelor locuri de muncă este redusă, pot funcționa în continuare la parametrii optimi, beneficiind de experiența unor profesioniști bine cotați în timp.

Inițiator,

deputat Cornelia ARDELEAN

